

l'è come 'n gardelin
el cör soleo, che sbògia
sgionfando 'n pöc el pét
strengendote lì arènt

el vent 'llo nina pian
su 'n ram de pin che sluse
a la rosada fresca
de 'n dì che par de istà

e 'l zifola content
vedendote serena
che 'l spetes braciaverte
par darghe 'n basetin

par farghe sentir dolc
quel tebi amor che nase
lì 'n mez ai oci mori
che i lo scolobia dent

e 'n sbrigol, 'na careza
pò 'l subia 'n pöc pu fort
par dirte che l'è chi
vesin al cör, vesin a ti

Giuliano